

193 Σεργίου Αθηνών.

2

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ. 1. Υδρα, τῇ 30. Ιουλίου. 1827. Σεβάστω

Ωσιον πρωτιστὸν τὴν Αλίβειαν
Αρ. Η. Νικ. Βλ. ἡ. κεφ. 5.

Τιμὴ ἑτησία τέντε τὰλλασσὶ ἵσταται, προπληρωτέα κατ' ἔξαμπλιαν.
Ἐκδιδετα μίαν φορὰν τὴν ἑβδομάδε.

Ελλῆνες:

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο παῖς τῆς δικαιοτάτης τας Ανεξαρτήτας οὐδεμός χρόνις, θα είναι εἰς ὁ χρυσοῦν βιβλίον τῆς ιστορίας τῆς Αναγεννήσεως τῆς Ελλάδος, ὁ πλέον λαμπρός, ὁ πλέον ἔνδοξος καὶ ὁ πλέον ἀνεκτίμητος. Θα είναι λέγω τέτοιος, διατί σύγικατε ὡς τρίς τὴν τοῦρκιαν κύριοι τῆς θαλάσσης, καὶ δύοις είναι κύριοι τῆς θαλάσσης εἰς τοὺς ἐνδόξους σας; τῷρ τοιοῦν Νίστων ἦψων: Θαλασσινοὺς, ὅποι μὲ τὰ ἐμπορικά τὰ λειαχήρησον τατεινώσουν τοῦ ὑπερηφάνου καὶ ἀνόητου ἀσπόνδου ἐχθροσας Σουλτάνου, τοῖς κολοσσαῖς σὸλοις, ὁ Θεός, σῖτις σὸς ἀγαπᾶ καὶ σὲ συνθεῖ, ἔξατεσειλεν εἰς σὸς ὡς ἔξουρανόβεν καὶ τὸν πολιούχητεν καὶ τελυτήχανον Κόχραν. διατέλος πάντων τὰ ἴδιωτά: αἱ, οἱ κόποισας, οἱ σεριζήδες τῶν ὀπτιτῶν σας, τὸν ὑποτατικῶν σας, τὸ ὄκρισησα: καὶ πῶν τὸν αθύων ἐρώτων, τῶν συγενειῶν σας, καὶ τῶν φίλωνσας φυικτὸν ἐποιεῖτε: ὅπου ἐφθάτετα εἰς τὴν ἀξιοδόκυτεν λαϊς: αἱ: αἱ: αἱ: τοῦ νὰ αἱ: ὄνομάς νυν, τέκνα τῶν δυνατούν, κατέσατε: ὅπου δὲν ἀργούμενει εἰς Ελληνα, εἰ: ἔνα λατύν ἔναιτητον, εἰς κατάκοντες ὅποι ἀναπνέουν τὸν ζωτικὸν ἀρα τῆς ιερᾶς σας γῆς, καὶ γεννημένους εἰς τὸν κόλπου ὃποι ἐγεννάθησαν οἱ φιλόσοφοι, οἱ ἥρωες, οἱ ἀθάνατοι τὸ γονίσας. αἵτις οὐλα τὴν ήγειρεν σφραγικότατα τὰ σπλέγχυτα τῶν Σεβεσῶν Δυνέρεων τῆς χριστιανῆς Εἰνόπης, διδει εἰς ἀνταμειβήν τὸν αὐτὸν ἀπεφάσισαν ἀμετατρέπτως τὰ σερεώσουν ἀκλονήτως τὴν δικαιοτάτην σας

Ανεξαρτητῶν ποῖος ἄλλος λοιπὸν θὰ εἴηται εἰς τυχέστερο; ἀπὸ σίς; οὐδὲς βέβαια οὐ εἰς.

Ο ταράνη ὅμως χρήνος, ὃποι θὰ νομίζεται μὲ δικαιού τρόπου νέος, ἀπαιτεῖ ἐπιμένως καὶ νίκην ἐφιμερίδα, ὃποι νὰ λαλήσῃ σχετὸν ὁ ψιττακίς ὃτοῦ λαλεῖ ἀν τὸν λαλούν, καὶ λαλεῖ ὁ τε τὸν λαλοῦν, ἀλλὰ νὰ λαλήσῃ ὅτι είναι ἀνάγκη καὶ πρέπει νὰ λαλήσῃ. Ποὺ λοιπὸν ὅποι προκύπτει εἰς φῶ; η Ανεξαρτητος, ἐφηγερίς τῆς Ελλάδος, ἀνεξάρτητος μόνου ἀπὸ τὴν μονήρην μοναρχικὴν καὶ ἀριστοκρατικὴν ἐπιθεώρησιν. (1) είναι ιδικήτας, ἀγαπάσετέτην διατὶ σὰς ἀγαπᾶ, ὑπερασπίσετέτην διατὶ ὑπερασπίσετε τὴν Αληθινὴν ίπου ίναι ίδιον ἐλευθερίας, καὶ ἐτεμένως ίδιον τὸν Ελλήνων ὅποι μάχηνται καθ θυσιάζονται διχ τὴν ἐλευθερίαν.

Αρ. 297 Εσωτερικά
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Η Αυτικυβερνητικὴ Επιτροπὴ¹
Διακρούττε!

Ἐπειδὴ η πολεμικὴ ἔτισ τὸν τριγμίτον τῆς Πατρίδος ἀπαιτεῖ τὸ δικ θελάτη: ἀποκλειστικὴν τῆς Νίσου Κοπτῆς, η Κυβέρνησις κηρύζεται τὸν ἀποκλειστικὸν δικῆ: τὴν περιβερεῖται τῆς Νίσου ταῦτη: καὶ δικῶν τὸν λιμέναν καὶ φυουρίων τὸν κατακριτουμένων παρὰ τοῦ ἐ-

(1) Ίδον, ἀλευρωμένοι ἀλφάζητοι η ἔπιγητος τῆς ἀνεξαρτησίας



Αγαθος τ.ε πολίτης μῆς ἔγειλε τὸν ἀνωτέρῳ τεσσαράφιν τῶν εἰς Ναύτλιον διατρεχόντων εἰς τὰς 12 τοῦ τρέχοντος μὲ βαθὺ λύπην αἰσθημα τῆς φυχῆς του.

Μανθάνομεν ἐσχήτως, ὅτι κατ' εὐτυχίαν οἱ φόνοι . . . ἔταν σαν, καὶ ἡ Σ. Κυρίους μᾶς καταγίνεται νὰ εἰσάξῃ πάλιν τὴν εὐταξίαν εἰς Ναύτλιον, καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ Σεβαίας τοὺς αἴτους τῶν ὀλεθρών ταραχῶν διὰ τὸ ἀπολάβοντα ἐπίχειρα τῆς κακί σε τοῦ.

Εἶδε μὲν ὁλίγου νὰ χαροποίησωμεν τὸ κοινὸν μὲ τὸν ἀγγελικὸν τὸν δικαῖας ποιῆς τῶν τοιούτων βαρβαροφύγων ἀνθρωπαδίων.

Ἐπιτομὴ μῆς ἀναστρέψαπό τὸν ὄνωμαντον τὸν Πόρταν . . .

Εἰς τὸν Πρόσθειτὸν ἑωτερικὸν Δυνάμεων

Μὲτὰ ὅπλα κατέτησατὴν Ελλάδα τὴν ὥποιαν ἔξουσιάζω πεὶ τοῦ 4 αἰώνος, ἐπραγματεύθην τοὺς Ελληνας φιλανθρώπως ἐπαριθμῶντας τοὺς ὑπηκόους μου, καὶ ὅχι σλάβους μου, καὶ εἰς καφόν ὃποι ἔχαιρον τὸ σύνχων τὰ πλούτην, τὰς τρόπτας τιμὰς τῆς αὐτοκρατορίας μου, ὀκνηρὸν καὶ ἀνάξιον ἐτεχειώσις ησαν ἐτιχείρημα αὐγαδός, ὁ θεός καὶ τοὺς ἐπαΐδευσε. Ήμπορῷ νὰ σέρξω εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀποστάτας ἐκείνην τὴν ἐλευθερίαν τὴν ὅποιαν σπεύδετε νὰ τοῖς δωθῇ; εἴναι ἀξιοι ταύτες; εἴναι ἀξιοι νὰ ἦναι καὶ νὰ ὄνται μάζωνται Εὔνοος;

Αἱ πρᾶξεις τῶν ὄμιλον καθαρῶς εἰς ὅλον τὸν κόσμον δίκαιαν μάρτυρα τῶν διαφθωρένων φερσιμάτων των, καὶ τὴν τραύτητὸν μου. Ἡξένρων τὰ τιμὰς κατοικίας ἢλω χωρὶς μὲ δλον τοῦτον καὶ συγχυσω τοὺς δικαιους μὲ τοὺς ἐνδόχους. εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν αἵτη ἡ σκανδαλοτοιχία ἐπανύπατις ἤθελες ηναι ἀτοκαινωμένη χωρὶς τῆς βοηθείας ἐκείνου ὅστις διαμαρτυρῶντας μὲ φιλίαν, ἐδίεκανθα βοηθείας εἰς τοὺς ἀποσάτας.

Καθήμενος εἰς ἴψαλδν θρόνον, ἐπαριθμημένος μεταξὺ τῶν βασιλέων τῆς Εὐρώπης ἀνακατέβη καὶ τοτὲ εἰς ξένας ἐπανασάστεις; τὸ παραδειγμάτων ἐπρεπε τὸ ἀκελουθήσουν καὶ οἱ ἄλλοι. ὁ θεός πισκέπτεται τὴν δικαίαν μου ὑπόθεσιν, ναὶ ομέσως θέλει τελειώσει, χωρὶς τῆς βοηθείας κακενός, απαιτῶν, ὅτι ἀπὸ τοὺς ὄμοιους κανεῖς

νὰ μὴ δῶσῃ χεῖρα Σοφείας εἰς τοὺς ἄλλους εἴτε ὄρθως εἴτε πλαγίως. Αἱ δίκαια δραχμαὶ μου εἶναι πατεραὶ, τὰ σύσημά μου ἀμετέργετον καὶ γενεῖς εἰς τὸν κόσμον δὲν θέλει θυητὴν νὰ μεγαλώσῃ τὸν σοχασμὸν μου, μήτε θέλω ἀκρια-θῆ καμπίαν προτασίαν ἢ ὅποια ἵκαντανεται εἰς τὸ σκοτύλιον, τοῦ νὰ διατηρήσω τὸ βασιλεύειριον ἀλλαζέει καὶ νὰ παιδεύσω τοὺς ἀποστάτας, μὲ τὸν τούτον ὅταν μεταχειρίζενται καὶ οἱ ἄλλοι βασιλεῖς εἰς τὰς ἐπικρατεῖας σων εἰς πατρομοίας περιζάσεις

τὸ ΗΕύρωπ. Θὰ ιμάται εὐτυχὴν εἰς τὸν πατρόντα λόγου διατὶ τὰ ἀμῦδα σωτα τῆς κεκρυμμένης Ακαδημίας, καὶ τοῦ Κεφαλλικοῦ τοῦ περιβούλου Μωάλεθ καταβεχίζειν αἱ σχήματα τὸ διαφανὲς ἀλυμπικ παρηγοράζειν καὶ συνεδλωτοί εἰς τὸν οἰκουμένην εὐτυχήν αἰαν! Κέπτονται κονδυλοί τοις οικοκορυμέναι εἰς ευκέντητον χάρτην, καὶ γεννητοὶ ημέναι ἀπὸ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ Σουλτάνου, ἥκανεντος παρασίτου του, δέχωνται ἀλλα, μαγειρευμέναι ὅμως εἰς τὴν χύτραν ὃποι μαγειρέεται τὸ πολυθρύλαπτον του κικήν οὐ χτονί (πιλική) ἐμφανίνεται νὰ εφανώτουν τὴν Εἰρήνην μὲ νέαν διξανδραν καὶ μὲ νέαν καιχημάτην εὐδαιμόνην Εὐρώπην. Αὐταὶ αἱ κονδυλιαὶ, αἱ διποίαι εἰναι ή ἀναβοργίας διευθύνονται πρὸς τὸν Πρέτβεις τὸν Εύρωπατικὸν Δυνάμεων, ἐλέγχουσαι αὐτὰς διὰ τὸ χρέος ὃποι πρεπόντες δὲν ἀποπληρώνουν, διὰ τὸν δικαιοσύνην ὃποι ἀδικοῦσι, καὶ διὰ τὸ σέβει τὸ οὐρανὸν δὲν φέρουν πρὸς τὸ ἔκτρωμα τῆς φύσεως, πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τὸν Σουλτάνον. Αὐταὶ τέλος πάντων αἱ κακοπαγεινέναι κονδυλιαὶ τῶν ὅποιων ὁ σκοπός δὲν ἀφορά εἰλικρινῶς τὰ αἰκινήσουν τοὺς ἀνθρώπους εἰς νέα καὶ ἀνάκους ταγχύσματα, ἵμα ἀπέρχεται τὸ Δαρδανέλλια μεγαλεῖς δικαιώματα καὶ ταυτοσημάντων ἱπισημειώσεων ἐφίνη κατέπιν τῶν, διη ἐχρειάσθη νὰ δεπανισθῇ, πρὸς τέρψιν τὸν αἰτίων, ἐν ὅλοι τοιν χάραγματοιν

Εγὼ εἰς τὸν παρὸν φύλλων δὲν κατεγράφω, εἰμὶ τοὺς ἀφρίσματα, τὰ ὄνειρά τοῦ ἐμετικόν, τὸ ποιησάθιον καὶ τὰ πανηγυρικά δικαιώματα τοῦ Σουλτάνου ὃποι λαμβάνει τὴν τουρκικὴν τιμὴν νὰ περιντιάζεται διὰ τὰς ίκνα δεσφερίς του εἰς τὴν εὐρώπην, καὶ νὰ συγχριτεῖται μὲ τοὺς εἰδωταίους

Τυπωμένη ἡ Εφημερίς μαυθάνοιν πετὰ βεβ αἴτητος, ὃ τὸ Ελληνικὸν δίκτιον, ἡ Ελλάς καὶ τὸ Βρίκον, ὁ Λαττάρ, εἰς τὸν κόλπου τῶν τατρῶν, ἐκυρίευσαι μὲν εχθρικήν Γολέ αν κατμιαν Κορσεταν. οι Ελληνες προσέτι ἐκυρίευσαι τὸ δραγαμέρο τὴν Κανδιλαν καὶ τὸ Λαττικόν εἰς τὸ δευτερον φύλλων θὰ γίνη ἡ ἀτατουμένη καταγγαφή.



